

Fóia acést'a ese totu a opt'a di —
dar prenumeratiunile se primescu
in tóte dílele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. s. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri ; pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte siodiunile si banii de prenu-
meratiune sunt de a tramite la Re-
dactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Panteonulu Gurei Satului.

— Cielu nou. —

I.

Olteanu-Schönbach.

Intr'un'a din septemanile trecute unu amicu din Transilvani'a mi-a tramisu o fotografia cu aceea observatiune, că aceea de siguru mi va causá multa placere.

Luai fotografi'a in mana. Me uitai la ea. Represintă pe unu preotu teneru. Inse ori câtu mi-batui capulu, nu-mi potui aduce a minte, că óre unde am vediutu eu originalulu ei? Persón'a represintata mi erá necunoscuta de totu.

Cugetandu, că fotografi'a de buna séma infatísiéda pe cutare binevoitoriu alu meu, o pusei in album.

Intr'aceste trecura vr'o dóne septemani, si in decursulu acestora toti, câti frundiarira albumulu meu, admirara reverend'a cea frumósaa junelui preotu, ce infatísiá fotografi'a amintita, si toti me intrebara:

— Cine e acestu preotu?

— Nu scíu, — fui silitu a respunde totu-de-una.

Alalta eri inse de catra séra venindu a casa din „otelulu natiunalu,” chiar inaintea portii diarri pe unu preotu teneru, vorbindu cu nesce unguri.

Reverend'a cea stralucita, gulerulu celu splendidu numai decátu mi-atrasera atentiunea. Me uitai in fati'a preotului mai bine, si ce minune! aceea semená multu cu fotografi'a mea de a casa. Nu me mai poteam indoi! Junele preotu erá chiar originalulu fotografiei mele.

Inse cine sé fia preotulu acest'a?

Nu fui silitu a meditá multu, câ-ci de ceealalta

lature a stradei veni unu unguuru cu mustetiele sucite si striganda: „servus Oltyán!” strinse man'a preotasiului meu.

Brrr! Ce fericire rara!

Secretariulu episcopescu din Lugosiu dlu Olteanu in Pést'a si chiar aprópe de mine.

Numai decátu alergai a casa. Scosei fotografi'a din albumu si o tramisei pictorului meu, ca sé cunósca si cetitorii mei pe acestu secretariu re-mitu.

Tabloulu represinta pe dsa chiar in punctulu de culminatiune alu vietii sale politice de pana acuma, adeca in momentulu acel'a in care a intimpinatu cu o vorbire pe candidatulu unguurulu.

Scíu pré bine, că incátu privece personagiulu dlui Olteanu-Schönbach, tabloulu meu e defeptuosu, câ-ci i lipsesce caracteristic'a, partea principala, colórea violeta a captusielei reverendei; deci miceru scusele mele de la dlu Olteanu Schönbach, că mi-am permis a lu presintá publiculu numai in reverenda simpla. fara captusiéla violeta si fara brâu si guleru rosíu.

Epitetulu de „Schönbach“ l'am adausu la dorint'a dsale, câ-ci conferindu si dsa o suma pentru maialulu romanescu de-aice, s'a inscrisu in lista: „Schönbach de la Lugosiu,” — pretindiendu, că déca se voru publicá contributorii, conferirea dsale sé se publice sub firm'a aceea, sub care a dat'o.

Deci eu i implinescu poft'a. Mi-place sé facu bucuria acelora pe carii i iubescu.

Intr'aceea precum audu siedintiele consistoriale la Lugosiu se voru incepe acusi in — tómn'a vífitoria!

Gur'a Satului.

Gur'a Satului in dieta.

In fine am audítu si-o interpelatiune interesanta!

Deputatulu Puiulu Libertátii a interpelatu pe ministrulu de interne, de ce nu a scosu din postu de multu pe diregatorii romani din Fagarasiu, pentru că aceia sunt daco-romanisti?

Óre ce au potutu gresí diregatorii nostri de la Fagarasiu, de au atrasu asié ura mare in contra loru?

Au n'au alesu ei ca la comanda pe Benedek Gyula?

* * *

In siedinti'a de joi s'a cetitu adresele, adeca respunsurile la cuventulu de trouu.

Sunt numai patru.

A cincea erá s'o faca dlu Iváskovits, dara si-a adusu a minte, că dsa — intocmai ca si in diet'a trecuta — numai la fine, peste trei ani, are sé vorbésca, — inca si atunce numai sé protesteze in contra deputatiloru romani, de cumva acestia voru face vr'unu pasiu solidariu, — câ-ci pe semne anume

pentru acestu actu l'au alesu éra marii nostri natiunalisti de la Ciacova.

Cine ar fi ganditu, că deputatii nostri sunt asié bunu umoristi!

Éta reportulu dietalu alu anui diariu magariu!

„Hodosiu vorbesce. (Cas'a ride.)

Borlea lu-apera. (Cas'a ride.)

Babesiu respunde. (Cas'a ride.)

Cas'a adeca a totu de risu.

Deputatii nostri de buna séma au spusu nesce „glume“ sióde.

* * *

Dar inca si intre petitiunile adresate catra dieta sunt multe de totu originale. Acusi o s'audimu si de aceste:

Locuitorii dintr'unu satu se róga de dieta, ca acést'a sé midilocésca sé nu inghiatie viile si in anulu acést'a.

Mai multi poporeni se plangu, că dinsii n'au bani merunti, sé se ingrigésca dara diet'a, ca ei sé aiba bani merunti, — totu odata sé li deie si de cei mari.

O nevêsta tenera spunendu, câ dins'a si-a uritu barbatulu, petitiunéza la dieta, ca acést'a s'o despartiésca de barbatu, si sê o restituie in stare de féta fecióra.

* * *

Unu deputatu cunoscutu alu meu siede in Bud'a in otelulu „la orasiulu Dobritînu.“

De câte ori i scriu epistol'a, acést'a totu-de-una face unu incungiuru pe la Dobritînu, si numai dupa aceea sosese la Bud'a, la „orasiulu Dobritînu.“

Óre n'ar fi bine sê me mutu si eu in Bud'a la orasiulu Dobritînu, acolo nu m'aru gasí asié usioru contele tipografice?

* * *

Deputatii nostri deachisti facu intocmai ca tîganulu din poveste.

Candu i intrebi: Cine va primí acestu postu grasu? — toti respunderu: Eu!

Dar candu intrebi: Cine va intrá in clubulu natiunala si independinte? Cine primesce solidaritatea? Cine se va espune in dieta? — toti respunderu:

— Vorbiti acuma si voi, câ-ci noi amu vorbitu destulu!

* * *

Me intrebatí, câ ce facu deputatii romani? Invétia limbi.

Vladu studiéza pe Virgiliu, si declaméza: „Fuimus Troes!“

Demetriu Jonescu cetesce pe Juliu Cesaru, deosebitu pasagiulu: „Et tu mi fili Brute!“

Cucu asidere se ocupa cu Juliu Cesaru si declama cu entusiasmu: „Veni, vidi, vici!“

Papp Zsiga cetesce pe Shakespeare si adese ori esclama cu Hamletu: „To be, or not to be!“

Mironu Romanu studiéza pe Dante si din „Infernulu“ acestuia si-insémna cuvintele: Lasciate ogni speranza!“

Borlea ca amicu alu spanioliloru studiéza pe Cervantes si uitandu-se cu mania, díce: „Los mis-mos perros, con otros collares!“

Jurc'a se ocupa cu Ovidu, si díce cu acestu mare poetu: „Magna petis Phaeton!“

Vrabi'a malaiu viséza!

Dilele trecute patru deputati romani mersera la tipografulu Bucsánszki, avendu cu elu óresi-care aface-re.

Bucsánszki este tipografulu acela, care in anii trecuti tipariá „Concordia“ si „Amiculu Poporului.“

Deputatii nostri finiindu-si lucrulu, tipografulu li povesti cum dinsulu a recomandatú odata lui Papp Zsiga midilóce pentru latírea „Amicului Poporului“ intre romani, inse acest'a nu le-a primitu, dicandu câ:

— Romaniloru nu li trebuie altu ceva, decâtú vinu si rachia.

Cu ocaziunea acestei insulte Papp Zsiga dóra a confundatu post'a romaniloru cu post'a — sa.

TANDA si MANDA.

T. Mei Mando, ce gandesci tu, óre fi-va batalia? Eu nu credu sê fia!

M. Apoi atunce pentru ce s'ar fi cumperatu asié de multu ovesu?

T. Ovesulu trebuie pentru caili cei multi ce s'a cumperatu.

T. Da' caili pentru ce s'a cumperatu?

T. Pentru ca sê fia ce sê mance ovesulu celu multu.

Soci'a fidela.

Pe Juonu tiran'a mórte
Din petreceri l'a echisu,
Si curendu tragandu la mórte
Nevestei sale a dísu:

„De vrei, ca eu dupa mórte
S'am odihna in pamentu,
Te rogu mai antâiu de tóte,
Sê-mi depui tu juramentu:

Câ lui Tanasu nu-i da mana,
Câ ci cu elu am traitu reu,
Si prin ast'a me resbuna,
Nu-lu primí de sociu alu teu!“

„Juru, câ n'oiu da a mea mana
Lui Tanase celu leniosu,
Câ-ci mai multu de-o septemana
I-am promisú altui frumosu.“

Diومتate de inspectoru.

Dlu Alesandru Buda a remasu numai diومتate de inspectoru, adeca ce a fostu pan'acuma.

Pan'acuma a fostu „in spe,“ — adeca tocmai diومتatea cuventului inspe—ctoru.

Post'a Gurei Satului.

La mai multi. Anecdote bune se primescu cu bucuria, de si se publica numai arare ori.

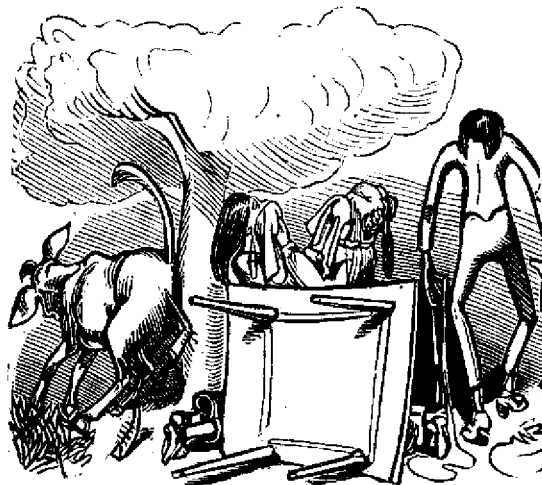
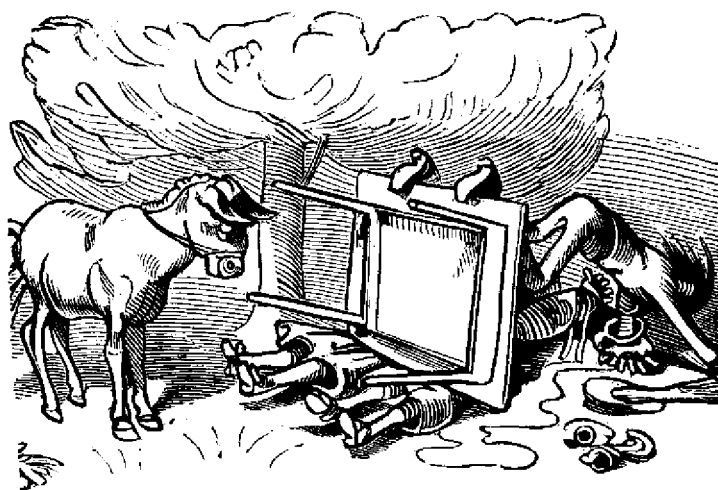
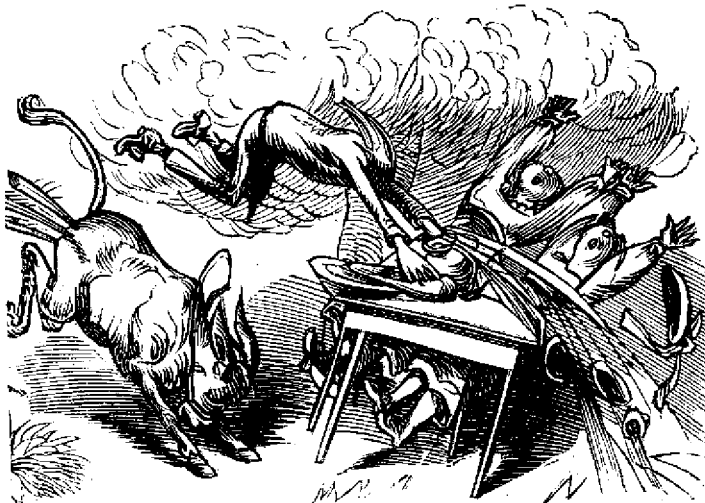
N. M. Me intrebi, câ ce-mi place? Intre altele si aceea mi place, déca versificatorii cei rei, mi-dau pace si nu, me torturéza cu produsele loru spirituale.

„Bine e pe campulu verde!“ CREDU diEU, câ-ci acolo nu esti silitu a cetí tóte câte verdi uscate vinu la o redactiune.

„Cine sum eu?“ Omu de omenia, inse fórte reu poetu!

M. C. Ti multiamescu. Voru esí cutu mai curendu. Mi-ar placé déca si din alte locuri asiú primí reporturi de aceste.

Caletori'a dlui Cristiru catra Mercurea.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**